MINUTUL 86. Echipa Ciprului este total prăbușită. *Ion Ionescu* a înscris spectaculos cel de al șaptelea gol al partidei

ROMÂNIA 7 — CIPRU 0

Scorul ar fi putut să ia proporții neobișnuite

Așadar, după două colocvii trecute cu bine în deplasare, în acest sezon, la Atena și la Paris, tricolorii noștri au început seria examenelor oficiale ale întâlnirilor din returul campionatului Europei — grupa a 6-a.

Meciul cu Cipru nu ridica nici o problemă în ceea ce privește rezultatul în sine, în ciuda faptului că în toamnă oaspeții ne „fierseseră" timp de 47 de minute cu acel 1—0 (apoi au fost net depășiți în final) și a recentului rezultat, surprinzător de strâns, obținut în fața „squadrei azzurra" care a trecut și ea printr-un cutremurător cosmar, nici mai mult nici mai puțin de 76 de minute!

Sută la sută, scontam pe o victorie. Examenul acestei partide se rezuma doar la un singur aspect: cîte goluri vom putea marca?

Desigur că această partidă a polarizat interesul iubitorilor de fotbal și din alte două motive. Primul, ce ține de pură curiozitate : **reprezentativa Ciprului evolua pentru prima oară în România.** Al doilea : antrenorii noștrii prezentau, ca și cipriotii, o altă formulă de echipă față de cea folosită la Nicosia, cu 5 modificări dictate, după cum se știe, fie de indisponibilitățile survenite (Pircălab), fie de respectarea criteriului universal valabil, care a început să fie inceîatenit în activitatea de selecție la loturile reprezentative — FORMA JUCĂTORILOR.

Referindu-ne strict la evoluția ei de duminică, reprezentativa noastră a dat satisfacția dorită. A învins cu 7—0 și fără a exagera cît de puțin, tabela de marcaj putea să arate mult mai mult. Și n-ar fi fost deloc rău dacă ne gîndim că italienii, probabil, nu-i vor menaja pe cipriotii în cel de al doilea joc.

E drept că adversarul ne-a dat o replică slabă, datorită diferenței reale de clasă ce există între fotbalul nostru și al oaspeților. De aceea, ei nu ne-au pus cît de cît în situații dificile, iar pe deasupra au și fost, după cum declară ei, dezavantajați de teren. Dar, într-o competiție oficială victoria e victorie și trebuie apreciată ca atare.

Apreciată pentru dorința unanimă a jucătorilor de a înscrie cît mai multe goluri, pentru faptul că adversarul, indiferent de valoarea lui, n-a fost deloc desconsiderat.

Evident, tricolorii noștri au fost net superiori partenerilor lor, oferindu-ne o partidă agreabilă, punctată de combativitatea unui Nunweiller III, Popa, Mocanu și Ghergheli și desigur, de delicioasele „numere personale" ale lui Dobrin și indeosebi ale lui Dumitriu II, autor a trei goluri. Ultimul, revenit în echipa națională după aproape doi ani și-a luat acum rolul în serios atît de dirijor cît și „puncheur" necrutător. Giulesteanul și-a trimis în ștrengă și în dreapta adversarii creindu-și lui și coechipierilor nenumărate situații de gol.

Deocamdată nu ne-am propus să facem o analiză mai la obiect a jocului în sine practicat de reprezentativa României. Ar fi needificator.

Pînă la noile verificări ale selecționabililor, pînă cînd vom începe seria confruntărilor tari, să ne întoarcem din nou la campionat, singurul în măsură să indice pe jucătorii cei mai apți de a îmbrăca tricoul reprezentativ.

Și acum cîteva aprecieri despre...

MINUTUL 46. Mingea, șutată puternic de Ghergheli, este respinsă de Varnavas. Dar „liberul" (Ion Ionescu) an-ticipează prințul de a o trimite în gol.

Ilustrația paginii a fost realizată de **Petre COZIA** și **S. BRAȘOVEANU**

MECIUL VĂZUT DE...

ILIE OANĂ — antrenorul principal al echipei României :

„Un scor concludent care putea fi însă mai mare dacă tendința de a complica jocul pe centru n-ar fi apărut din cînd în cînd pe parcursul celor 90 de minute. Cînd indicațiile de a desface apărarea cipriotă printr-un joc desfășurat pe aripi a fost aplicată, creator, cînd circulația mingii se făcea rapid și cu adrese imprevizibile, pericolul la poarta adversă devenea iminent. Această victorie, așteptată desigur, ne bucură, dar gîndurile noastre rămîn, totuși, la meciurile următoare, hotărîtoare pentru calificare."

DI. A. GAVALAS — antrenorul principal al echipei cipriote :

„Noi am jucat la București sută la sută mai slab decît la Nicosia cu România și Italia. La aceasta au contribuit desigur plecarea unui half foarte dinamic, chiar la începutul meciului ca și condițiile atmosferice și gazonul ud, total neprielnic nouă (în Cipru temperatura este acum de peste 20 de grade și terenul, plată !). Este însă la fel de adevărat că evoluția echipei române a fost superioară, aceasta practicînd un fotbal de calitate, mai bun decît la prima noastră întîlnire. Cred că nivelul tehnico-tactic al fotbaliștilor români nu este inferior „squadrei azzurra".

EMIL DUMITRIU : *„Mă bucur foarte mult că revenirea mea în echipa națională a coincis cu o victorie categorică. Se spune că poșta vine mîncînd și eu cred că mi-a revenit spetiul golului ! Am ajuns la convingerea că înaintașul fără șut este ca omul care și-a pierdut umbra. De aceea vreau ca în viitoarele meciuri internaționale, dacă mă voi bucura, în continuare, de încrederea acordată, cei care îți vor pierde umbra să fie apărătorii adverși... Despre meciul de azi ? Două Mortinoviciuri și Ion Ionescu jucau mai puțin rigid (nu-mi dau seama ce s-a întîmplat cu Puiu !) scorul era mai mare. Și-l meritam !"*

VARNAVAS — portarul reprezentativei Ciprului : *„Fată de meciul nostru cu Italia, de la Nicosia, cînd peste 75 de minute n-am primit gol, partida de astăzi a ajuns o epopată total diferită. Nu vreau să mă scuz, dar cred că în fața unei echipe dezlănțuite dar lucide, și pe un teren ud care mai pune multe probleme de echilibru și de priză la baion, nu puteam face mai mult. În meciul de azi, la poarta noastră au fost mai multe situații periculoase, de gol, decît în meciul cu Italia. Misiunea mea a fost, deci, mult mai dificilă".*

DL. STELIOS DIMITRIOU — conducătorul delegației oaspe :

„Fără îndoială că nivelul fotbalului românesc este superior celui cipriot și că în acest meci echipa dvs. a fost mult mai bună.

KOSTAS — căpitanul echipei cipriote :

„Adversarul meu direct, numărul 8 (Dumitriu II — n.n.) are un dribling derutant, este un adversar care crează cosmaruri ! Mi-a mai plăcut numărul 3 (Nunweiller III — n.n.). Dintre coechipierii mei aș acorda un plus lui Varnavas, Krystalis, Stylianou.

NUNWEILLER III — căpitanul echipei României :

„Echipa noastră s-a dovedit omogenă și toți componenții ei, de la portar și pînă la extrema stîngă, au abordat întîlnirea cu multă ambiție și seriozitate. Prin această prizmă avem un punct cîștigat în vederea meciului următor, cu Elveția, pe care personal îl consider „meciul-cheie" pentru calificarea noastră. Apărarea n-a avut probleme, în schimb atacul a avut de susținut o cursă contra-cronometru !"

MARTINOVICI : *„Orice debut este însoțit de o doză de trac, împărțită, egal, între emoția dinaintea primelor schimburi de mingi și aprecierile celor din jur după terminarea meciului. Așa încît vă rog să-mi permiteți să fiu mai rezervat ca de obicei. Despre mine un singur lucru : am dorit atît de mult să-mi reușească jocul, să dau totul..."*

COMPORTAREA JUCĂTORILOR

MIHAI
a avut
ciente în
ultim m
pentru
convingă
tar de în
sament
el în co

CORNE
deauna,
tor. A a
nou, unu
canți ai
bine. S-a
atac, ere
numerică
careul ac

NUNW
cît a fos
a făcut
ților care
tul de f
zentativă
și un de
ției.

D. NI
pentru
Nu s-a
te, din
versarul

IONESCU : Practic, nu
e apăra. Au fost sufi-
să două intervenții de
ment (min. 20 și 69)
ploieșteanul să ne
convingă
ă să se poate conta pe
ntinuare.

L POPA : Ca întotdeauna, și foarte munci-
rut de furcă cu Stylianou, unul din cei mai buni atacanți ai Ciprului, descurcîndu-se intercalat deseori în
nd acea superioritate
și producînd panică în
vers.

ILLER III : Atîta timp
solicitat, dinamovistul
din nou dovada calităților care l-au titularizat pe postul de f
zentativă
și un de
ție.

COLAE : L-am notat
fiteva intervenții bune.
rea văzut în joc, fiecare din replicile slabe a adversarului. Rămîne ca jocurile din campionat și verificările ulterioare ale selecționabililor să ne edifice mai bine asupra potențialului său.

MOCANU : Combativ ca și colegul său Popa. Detentă bună, intervenții oportune, intercalări repetate în atac. Mai multă atenție însă pe viitor la marcaj. Duminică a stat cam departe de extremă. Se asemenea, trebuie să exerseze mai mult trasul la poartă pentru ca echipa să beneficieze de aportul lui atunci cînd se află în atac.

GHERGHELI : Același om
constiincios și muncitor, fără menajamente. În general, a pasat bine și a luat parte la acțiunile ofensive. A avut însă și nereușite în joc : imprecizie în șut și citeodată a umblat la lucruri de „efect".

DOBRIN : Sigur pe execuțiile sale tehnice, a dat numeroase pase excelente desfăcînd jocul pe aripi, aerisindu-l. Bun în prima repriză, delăsător în a doua. Ni s-a părut că dispoziția sa de joc este direct, proporțională cu valoarea adversarului.

Am dori ca în viitor Dobrin să ne arate că, în orice împrejurare, rămîne același jucător bun, pe toată durata unei partide, așa cum îl cunoaștem și cum s-a consacrat peste hotare.

MARTINOVICI : Debutul, firește, e promițător. A înscris un gol și a contribuit la realizarea altor acțiuni periculoase. Rămîne ca proba hotărîtoare să fie însă dată în fața unui adversar care să-l solicite, să-i ridice probleme.

DUMITRIU II : A fost jucătorul cel mai bun din atac. A pasat excelent, a luat acțiuni pe cont propriu, a șutat mult la poartă, a înscris 3 goluri, a folosit toată gama driblingului și fentelor și în plus s-a dovedit a fi un bun coordonator. Pe scurt, rapiditsul, jucînd cu seriozitate, a confirmat încrederea ce i s-a acordat, de a fi rechemat în echipa națională, și forma bună în care se află.

ION IONESCU : A alergat mult, s-a zbătut pentru gol, dar jocul său n-a depășit nivelul de comportare din etapele de campionat, după accidentul de la Atena. Preocupat, probabil, prea mult de a da gol, a comis o serie de greșeli ; plasament defectuos, pase și șuturi imprecise la poartă. Are meritul de a fi înscris două goluri.

LUCESCU : Periculos, atunci cînd s-a dezlănțuit pe extremă. A centrat de cîteva ori foarte bine. Trădează însă nesiguranță atunci cînd trebuie să folosească piciorul stîng la poartă. De cîteva ori a scăpat prilejul de a înscrie tocmai pentru că nu își găsea poziția ideală de a șuta cu „dreptul".

Stelian TRANDAFIRESCU

MINUTUL 15. Martinovici (care nu se vede în fotografie) a șutat puternic spre poarta lui *Kostas* este precipitat de *Ion Ionescu* pentru a-l împiedica să ajungă balonul, dar este păcălit și el și *Varnavas*, care va scoate a doua oară mingea din poartă.

Meciul ROMÂNIA — CIPRU, după ds. NEAGU RADULESCU

ÎN CAMPIONATUL EUROPEI

Clasamentul grupei a VI-a

1.	**ROMÂNIA**	4	3	0	1	17– 6	6
2.	Italia	2	2	0	0	5– 1	4
3.	Elveția	1	0	0	1	2– 4	0
4.	Cipru	3	0	0	3	1–14	0

Viitorul meci al reprezentativei noastre : **la 24 mai la Zürich, cu echipa Elveției** (returul).

Clasamentul golgeterilor

5 goluri : **Frățilă** (România)
3 goluri : **Dridea I, Dumitriu** (România)
2 goluri : **Mazzola** (Italia), **Ionescu, Lucescu** (România)
1 gol : **Dobrin, Martinovici** (România), **De Paoli, Domenghini, Facchetti** (Italia), **Costakis** (Cipru), **Künzli, Odermatt** (Elveția).

ȘI ACUM, MECIUL AL 200-LEA, JUBILIAR, CU ELVEȚIA!

Firește că de la jocul retur cu Cipru am așteptat cu toții un scor mare. Am privit meciul cu ochii la ceas și la clasamentul grupei, adunînd gol după gol și socotind că setea de goluri, potolită în mare parte de acest 7—0, trebuie să se transforme acum în sete de puncte.

Dorința arzătoare a iubitorilor de fotbal din țara noastră este ca echipa națională să cîștige grupa a VI-a a campionatului Europei interțări și în acest scop, în ultimele două partide, cu Elveția, în deplasare și cu Italia, acasă, fotbaliștii noștri au nevoie de două victorii, de patru puncte. Cu toată disproporția de valoare dintre echipe în întîlnirea România — Cipru de la București, trebuie să scrutăm totuși viitorul apropiat, să analizăm, deocamdată succint, în ce măsură națională noastră poate aspira, mai întîi, la cele două puncte puse în joc la Zürich.

Lăsînd la o parte scorul realizat cu Cipru, este necesar să constatăm care este profitul obținut în structura și jocul echipei naționale.

În ultimul timp, căutările și dificultățile au fost mari, mai cu seamă în ceea ce privește linia de atac. Chiar dacă aspirații și soluțiile n-au fost numeroase, discuțiile au fost în schimb multiple, îndeosebi în privința centrilor atacanți. În recentul joc cu Cipru s-a apelat după aproape doi ani la formula Ionescu — Dumitriu II (folosită ultima oară la meciul Turcia — România 1—2, Ankara 23 octombrie 1965), formulă impusă în special de creșterea jocului și forma lui Dumitriu II. Din păcate, absența lui Pîrcălab ne-a lipsit de posibilitatea de a ne face o idee mai cuprinzătoare asupra jocului unei formule de înaintare în care dinamovistul își are un loc bine definit, încă fără concurent. Cvartetul Martinovici, Dumitriu II, Ion Ionescu, Lucescu, bine servit de jocul în permanență în atac al echipei românești, și-a creat numeroase ocazii de gol, a înscris șapte goluri, a și ratat mult, însă jocul în sine nu a avut o factură ridicată deoarece contribuția celor patru componenți a avut valori diferite. Cea mai prețioasă a fost, neîndoios, acea a lui Dumitriu II, care, indiferent de numărul și tăria opoziției adversarilor, a avut acțiuni și rezolvări de o manieră și constantă în măsură să-i definitiveze locul în echipa națională. Văzîndu-i siguranța în joc, intuiția și fantezia aproape incomparabile cu ale oricărui înaintaș actual, combativitatea în creștere și șutul necruțător, regretăm, o dată mai mult absența lui din partida cu Franța jucată acum o lună la Paris, cînd ne-am fi putut face, în deplasare, o idee și mai exactă asupra actualelor posibilități ale jucătorului rapidist.

Dumitriu II rămîne un important cîștig al meciului cu Cipru, fiindcă el a reușit să se ridice peste nivelul de joc al întîlnirii, nivel mediocru din cauza slabei replici a adversarilor, lipsiți o bună parte a întîlnirii și de aportul unui jucător accidentat.

Prin comportarea lui decsebită în meciul cu Cipru, Dumitriu II și-a creat o mare obligație pentru cea mai importantă confruntare din campionatul Europei, aceea cu Elveția de la Zürich, la 24 mai, unde așteptăm de la el confirmarea comportării de duminica trecută.

Problema eficacității atacului în meciul cu Elveția va depinde desigur de toți componenții atacului, de aceea în afara așteptatei reintrări a lui Pîrcălab și revenirii la cea mai bună formă a lui Ion Ionescu, întîlnirea cu Cipru pune problema titularului pentru postul de extremă stîngă. Lucescu confirmă în general încrederea ce i s-a acordat de către selecționeri și antrenori, însă el rămîne un jucător pentru extrema dreaptă. El nu poate lovi satisfăcător mingea cu piciorul stîng. De aceea pierde timp prețios în preluări și nu poate șuta în pozițiile cele mai favorabile de pe partea stîngă, așa cum l-am văzut cu toții de mai multe ori în partida cu Cipru. El rămîne un înlocuitor și succesor pentru Pîrcălab, iar pe partea stîngă antrenorii trebuie să se îngrijească de alt jucător, fie Nunweiller VI, în cazul cînd acesta din urmă își va păstra forma arătată în ultimul meci de campionat, cu Rapid, fie Györfi din echipa olimpică.

În privința apărării, echipa noastră are o structură satisfăcătoare cu posibilități de modificări, în cazul cînd, de pildă, Dan Coe se va fi convins că este nevoie să redevină jucătorul pe care în trecutul apropiat l-a stimat Eusebio, sau, ca Dobrin să învețe că fiecare joc este la fel de important, indiferent de replica adversarilor.

Ne așteaptă meciul jubiliar din palmaresul reprezentativei României de fotbal, al 200-lea, care coincide cu decisiva partidă cu Elveția. Pînă acum precedesorii internaționalilor de astăzi n-au pierdut nici un joc jubiliar, fie că a fost al 25-lea, al 50-lea sau al 100-lea. Al 200-lea TREBUIE CÎȘTIGAT ȘI POATE FI CÎȘTIGAT. Dacă alcătuirea și pregătirea meciului vor fi făcute cu siguranță și calm, vom putea avea în seara zilei de 24 mai o mare satisfacție.

Aurel NEAGU

FILMUL JOCULUI

Circa 10.000 de adevărați iubitori de fotbal au salutat înfrigurați (în interesul propriu al cuvîntului) apariția pe teren a arbitrilor iugoslavi M. Gugulovici D. Horvath, P. Kostovski și a celor două echipe naționale care aveau să reînnoade disputa din campionatul european. Întrerupță, în toamnă.

După intonarea imnurilor de stat, reprezentativele României și Ciprului ocupă jumătățile de teren, în următoarele alcătuiri:

ROMÂNIA — *M. Ionescu—Popa, Nunweiller III, D. Nicolae, Mocanu—Ghergheli, Dobrin—Martinovici, Dumitriu II, Ion Ionescu, Lucescu.*

CIPRU : *Varnavas — Iacovou, Hristou, Pitsilis* (a jucat doar opt minute accidentîndu-se într-o ciocnire cu Varnavas), *Kostas — Tofis, Cristalys, Drossos — Kettenys, Piarides, Stylianou.*

Lovitura de începere ne aparține. Va fi de altfel singurul moment din întregul meci cînd tricolorii noștri vor pune balonul în joc de la centrul terenului, în timp ce oaspeții, o vor face de 8 ori (de 7 ori ca urmare a golurilor și o dată la începutul reprizei a doua). Meciul debutează așa cum doream cu toții: cu atacuri ale echipei noastre, tinînd inscrierea cît mai devreme a primului gol. Acționăm cu predilecție pe partea stîngă. O centrare a lui Ion Ionescu, în min. 3, aduce mingea la Dumitriu II, care avea să devină spaima numărul 1 a fotbaliștilor oaspeți. Fasa excelentă a acestuia nu este însă fructificată. Golul apare iminent și-l simt înșiși cipriotii, pentru că singura lor preocupare devine aceea de a trimite cît mai departe balonul. Acesta revine însă, de regulă, în apropierea careului lor. În min. 4, Dumitriu II trimite o pasă lui Martinovici, balonul este respins, dar reapare în picioarele lui Dumitriu aflat pe partea stîngă. Atacantul nostru îl depășește pe Cristalys, șutează cu sete, un apărător intervine cu capul, respinge, dar îl pune în poziție de șut pe LUCESCU. Extremul nostru nu ezită, trăgînd în colțul lung : 1—0. Cu toată opoziția lui Varnavas, golul nu poate fi împiedicat. Nu trece minut în care să nu consemnăm noi atacuri ale echipei noastre, dirijate din toate direcțiile și pe toate căile care duc spre poarta lui Varnavas. În min. 5 Martinovici primește o pasă excepțională de la Dobrin și centrează puternic, dar mingea nu este intercepțată de nimeni și se pierde undeva. În partea opusă. În min. 8 Dobrin șutează de la distanță peste bara transversală, după care urmează o fază de toată frumusețea: Popa se apropie de careul oaspeților, îl trimite scurt lui Dumitriu II, care îl deschide pe Martinovici. Acesta, din careu, schimbă din nou cu Dumitriu. Urmează o pasă în urmă pe partea stîngă, de unde Dobrin „prinde" un șut puternic, dar Varnavas sare și reține. Cipriotii inițiază un contraatac pe partea stîngă prin Stylianou — cel mai valoros jucător oaspete — și Popa este nevoit să trimită în corner. Apărătorii noștri rezolvă ușor situația și mingea este readusă acolo unde avea să populeze în majoritatea timpului. În min. 13 Dumitriu II, Dobrin, Lucescu, Martinovici șutează succesiv din careu de 4 ori și tot de atîtea ori balonul este respins (o dată de pe linia porții, după care Martinovici trage afară). În minutul următor, Nunweiller III intervine decis la o acțiune inițiată de oaspeți pe partea dreaptă a terenului și un minut mai tîrziu, Martinovici șutează pe jos din colțul careului. Ion Ionescu vine la mingea urmărit de Kostas, întuiește însă bine traiectoria balonului și îl lasă să se ducă. Portarul cipriot, atent la pericolele lui Ion Ionescu, nu mai are timp să intervină și mingea trece pe lîngă el și se oprește în plasă. Este 2—0.

Jocul decurge mai departe la discreția noastră, se pasează direct, se driblează, se șutează puternic. Unele „numere" personale executate de Dumitriu II și Dobrin sînt gustate din plin de public. Acesta dorește însă și goluri. După două incursiuni ale oaspeților (min. 20 și 22), una în careul nostru, alta doar pînă în marginea lui, mijlocașii români readuc balonul spre poarta lui Varnavas. În min. 24, DUMITRIU II primește mingea de la Martinovici și se angajează hotărît într-o splendidă acțiune individuală, driblînd și fentînd tot ce-i iese în cale. La 6 m de linia porții mai face o ultimă fentă și șutează (ce gol splendid) în partea interioară a barei laterale, de unde balonul intră în plasă.

După acest al treilea gol, superioritatea fotbaliștilor noștri nu slăbește, fazele decurg aidoma cu cele dinainte și odată cu ele și minutele, dar pînă la pauză nu se mai concretizează nimic, deși Ionescu, Lucescu, Dumitriu, Gherghelli și Martinovici au ocazii favorabile.

În pauză, ne gîndeam instinctiv la repriza a doua a meciului cu Elveția... Băieții noștri au au reeditat-o însă! Din primele secunde atacurile la poarta cipriotă au fost reluate, nemaiîngăduind-ne nici un dubiu asupra majorării scorului. În min. 46, Gherghelli se întercalează în atac (o va face mai frecvent și mai bine decît în prima parte), primește mingea de la Dumitriu II și din unghi dificil șutează tare. Varnavas sare, nu poate însă reține balonul și, ION IONESCU îl trimite în plasă fără nici o ezitare: 4—0. Mai sînt 42 de minute de joc și publicul vrea tot mai multe goluri. După ce Lucescu, Martinovici, Dobrin irosesc bune situații de majorarea scorului, în min. 52 DUMITRIU II, spre disperarea evidentă a lui Varnavas, are din nou balonul la picior, trece de un apărător, intră în careu, lasă în urmă și pe portar care a încercat tot ce se mai putea încerca și de la cîțiva metri înscează din nou mingea în poartă : 5—0. Spectatorii întrezăresc un scor cu care nu prea au fost răsfățați în ultimii ani zi-i... pretind cu insistență. Dumitriu II și Ion Ionescu realizează ultimele două goluri (min. 77 și, respectiv, 86) dînd satisfacție celor din tribune și consfințind, astfel, o victorie categorică împotriva Ciprului.

Nicolae SOARE